

Jagode!

Oh, kako so dobre, pa koliko jih je! — Ljubo poletje,
kako si radodarno!

Moji tovariši.

(Pripoveduje Janko Barle.)

(Konec.)

Zanimivo pripovedujete, pa tudi jaz bi znal marsikaj povedati«, oglašil se je lišček, ko je kanarček v zeleni kapici in sukunjici dovršil svojo povest. »Vi ste vsi zagledali luč sveta v sobi pri ljudeh, z menoj ni bilo tako. Rodila me je narava in prostost, zato se mi je bilo tudi prav težko privaditi na ozke stene tesne kletke. Gori na košatem orehu na kraju bele vasice je bila naša hišica, hočem reči: naše gnezdece. Vam so ga že ljudje naredili, a pri nas ga je bilo treba iznova zgraditi. Vsi še ne veste, koliko truda stane tako gnezdece, kolikokrat je treba odleteti in prileteti, predno se